

A1.

1ο απόσπασμα

Μάθε τώρα τι έκανε αργότερα ο Νασικάς. Μετά από λίγες μέρες, όταν ο Έννιος είχε έρθει στον Νασικά και τον ζητούσε από την πόρτα, ο Νασικάς φώναζε δυνατά ότι δεν ήταν στο σπίτι, αν και ήταν στο σπίτι. Τότε ο Έννιος αγανακτισμένος επειδή (που) ο Νασικάς τόσο φανερά ψευδόταν είπε: «Τι (λοιπόν) (λες ή συμβαίνει); Εγώ-δεν αναγνωρίζω τη φωνή σου;» Μήπως θέλεις να μάθεις τι (του) απάντησε ο Νασικάς;

2ο απόσπασμα

Ούτε η φτώχεια, ούτε ο πόνος εμποδίζουν το σοφό, ούτε αυτά τα πράγματα, τα οποία βγάζουν από το δρόμο τους άπειρους και τους γκρεμοτσακίζουν. Εσύ νομίζεις ότι εκείνος καταβάλλεται από τις συμφορές; Τις χρησιμοποιεί! Ο Φειδίας δεν ήξερε να κάνει αγάλματα μόνο από ελεφαντόδοντο. Έκανε κι από μπρούντζο. Αν έφερνες σ' εκείνον μάρμαρο, αν έφερνες κάποιο ευτελέστερο υλικό, θα έκανε τέτοιο (άγαλμα), όσο μπορούσε να γίνει πιο τέλειο από εκείνο το υλικό.

B1.

1. Σωστό
2. Λάθος
3. Σωστό
4. Σωστό
5. Λάθος

B2.

1. δ
2. α
3. β
4. ε
5. ζ

Γ1.

<i>Diebus:</i>	diei
<i>Aperte:</i>	apertius, apertissime
<i>Vocem tuam:</i>	vocum tuarum
<i>Impudens:</i>	impudenti
<i>Mihi ipsi:</i>	ego ipse
<i>Ebore:</i>	ebur
<i>Simulacra:</i>	simulacrum
<i>Viliorem:</i>	vilem, vilissimam
<i>Tale:</i>	talia
<i>Optimum:</i>	melius
<i>Eodem:</i>	eorundem

Γ.2.α

<i>Indignatus:</i>	indignans
<i>Mentiebatur:</i>	mentiens
<i>Utitur:</i>	utens

Γ.2.β

<i>Accipe:</i>	acceptu
<i>Fecerit:</i>	fac
<i>Venisset:</i>	veniendi
<i>Exclamavit:</i>	exclamemus
<i>Credis:</i>	creditum
<i>Agunt:</i>	acturus es
<i>Putas:</i>	putari
<i>Sciebat:</i>	sci(v)isse
<i>Posset:</i>	possit

Δ.1.α

<i>Diebus:</i>	αφαιρετική του μέτρου ή της διαφοράς στο post
<i>Se:</i>	υποκείμενο, ταυτοπροσωπία /λατινισμός στο non esse
<i>Ancillae:</i>	έμμεσο αντικείμενο στο credidi
<i>Malis:</i>	αφαιρετική του ποιητικού αιτίου (άψυχο) στο premi
<i>Ex aere:</i>	εμπρόθετος προσδιορισμός της ύλης ως επιρρηματικός προσδιορισμός στο faciebat

Δ.1.β.

Εκφέρεται με υποτακτική υπερσυντελικού *obtulisses* και σε συνδυασμό με το ρήμα απόδοσης *fecisset*, που είναι υποτακτική υπερσυντελικού, δημιουργεί ανεξάρτητο υποθετικό λόγο, που δηλώνει υπόθεση αντίθετη του πραγματικού για το παρελθόν.

METATΡΟΠΗ:

Si marmor illi offeras (obferas), faciat tale.

Δ.2.α

I. *Quid postea Nasica fecit?*

II. *Ego domi non sum.*

III. *Quid Nasica respondit?*

Δ.2.β

Sapiens nec paupertate nec dolore prohibetur, nec eis rebus, quibus imperiti avertuntur.